

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้และระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์กลุ่มบริษัทไทยซัมมิตเขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้และระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน กลุ่มบริษัท ไทยซัมมิต ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด ที่มีต่อความรู้และเจตคติต่อการลดต้นทุน โดยอาศัยข้อมูลปฐมภูมิ และทุติยภูมิ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 7 ตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์กลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

4.3 ระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ของพนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

4.4 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มบริษัท ไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

4.4.1 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีเพศต่างกัน

4.4.2 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีอายุต่างกัน

4.4.3 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

4.4.4 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน

4.4.5 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีหน่วยงานที่สังกัดต่างกัน

4.5 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงาน กลุ่มบริษัท ไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

4.5.1 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีเพศต่างกัน

4.5.2 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีอายุต่างกัน

4.5.3 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

4.5.4 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน

4.5.5 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีมีหน่วยงานที่สังกัดต่างกัน

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนและระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน

4.7 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแนวทางการลดต้นทุน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังพนักงานกลุ่มบริษัท ไทยซัมมิท จำนวนทั้งหมด 400 ชุด โดยมีจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจำนวนทั้งสิ้น 389 ชุด และทำการคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบสมบูรณ์สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้จำนวนทั้งหมด 386 ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 ของขนาดของกลุ่มตัวอย่างซึ่งข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงานและหน่วยงานที่สังกัด ผลวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	คน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	301	78.0
หญิง	85	22.0
รวม	386	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	2	0.5
20 - 30 ปี	208	53.9
มากกว่า 30 - 40 ปี	136	35.2
มากกว่า 40 ปี ขึ้นไป	40	10.4
รวม	386	100
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่า อนุปริญญา	75	19.4
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	74	19.2
ปริญญาตรี	230	59.6
สูงกว่าปริญญาตรี	7	1.8
รวม	386	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	คน	ร้อยละ
4. ระยะเวลาการทำงาน		
น้อยกว่า 4 ปี	186	48.2
4 - 8 ปี	52	13.4
มากกว่า 8 - 12 ปี	91	23.6
มากกว่า 12 ปีขึ้นไป	57	14.8
รวม	386	100
5. หน่วยงานสังกัด		
ฝ่ายผลิต	132	34.2
ฝ่ายวิศวกรรม	88	22.8
ฝ่ายสำนักงาน	166	43.0
รวม	386	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้ผลการศึกษา ดังนี้

เพศ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยมีร้อยละ 78 และ 22 ตามลำดับ

อายุ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีอายุ 20 -30 ปี โดยมีร้อยละ 53.9 รองลงมาคือ อายุมากกว่า 30 – 40 ปี มีร้อยละ 35.2 อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไปมีร้อยละ 10.4 และ อายุต่ำกว่า 20ปี มี ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีร้อยละ 59.6 รองลงมาคือ ระดับต่ำกว่าอนุปริญญา มีร้อยละ 19.4 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.) มีร้อยละ 19.2 และ ระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีระยะเวลาทำงานในกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต น้อยกว่า 4 ปี มีร้อยละ 48.2 รองลงมาคือมีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 8-12 ปี มีร้อยละ 23.6 ระยะเวลาทำงานมากกว่า 12 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 14.8 และ ระยะเวลาทำงาน 4-8 ปี มีร้อยละ 13.4 ตามลำดับ

หน่วยงานสังกัด พบว่า พนักงานส่วนใหญ่สังกัดฝ่ายสำนักงานโดยมีร้อยละ 43 รองลงมา คือ สังกัดฝ่ายผลิต มีร้อยละ 34.2 และสังกัดฝ่ายวิศวกรรมมีร้อยละ 22.8 ตามลำดับ

4.2 ระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 386 คน ได้ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 4.2 มีดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงาน โดยจำแนกตามระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน

ระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง	355	92.0
ระดับปานกลาง	29	7.5
ระดับต่ำ	2	0.5
รวม	386	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พนักงาน กลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน อยู่ในระดับสูง มีจำนวนถึง 355 คน คิดเป็นร้อยละ 92 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด รองลงมาคือพนักงานมีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด และพนักงานมีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน อยู่ในระดับต่ำ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของจำนวนพนักงานทั้งหมดตามลำดับ

4.3 ระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ของพนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 386 คน ได้ผลวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ระดับ และลำดับที่ของระดับเจตคติ
ต่อการลดต้นทุน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	$S.D.$	ระดับ เจตคติ	ลำดับ ที่
1	ท่านเชื่อว่านโยบายการลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วม ของบริษัทมีประโยชน์มากต่อองค์กร	4.48	0.58	ดี	1
2	หลังจากที่หน่วยงานของท่านได้ทำกิจกรรมการลด ต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วมแล้วทำให้ค่าใช้จ่ายใน หน่วยงานของท่านลดลงมาก	4.16	0.65	ค่อนข้าง ดี	7
3	ท่านเห็นด้วยกับนโยบายการลดต้นทุนของบริษัทและ จะปฏิบัติตามนโยบายด้วยความยินดีและเต็มใจ	4.24	0.78	ดี	6
4	การสร้างอุปนิสัยที่ดีในการประหยัดเป็นการช่วยเหลือ บริษัทให้สามารถทำกำไรได้มากขึ้น	4.35	0.58	ดี	3
5	กิจกรรมการลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วมนี้เป็น โครงการที่บริษัทและพนักงานได้ประโยชน์ร่วมกัน	4.11	0.78	ค่อนข้าง ดี	8
6	การลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วม ทำให้บริษัทสามารถ แข่งขันด้านราคากับบริษัทคู่แข่ง ทั้งในและ ต่างประเทศได้โดยคุณภาพก็ไม่ได้ด้อยลง	4.25	0.69	ดี	5
7	ควรที่จะควบคุมค่าใช้จ่ายของแต่ละแผนกไม่ให้เกิน เป้าที่กำหนด	4.00	0.75	ค่อนข้าง ดี	13
8	การลดต้นทุนลงจะไม่ทำให้คุณภาพของสินค้าที่ผลิต ลดลง	3.75	0.88	ค่อนข้าง ดี	17
9	การลดต้นทุนเป็นสิ่งจำเป็น ควรสนับสนุนเพราะจะทำให้ ให้บริษัทมีกำไรมากขึ้น	4.10	0.70	ค่อนข้าง ดี	9
10	การตรวจสอบปริมาณการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ท่าน เห็นว่าเป็นการจับผิดการทำงาน	3.50	1.00	ค่อนข้าง ดี	20

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	ลำดับ ที่
11	จัดอบรม/ สัมมนาภายในบริษัท แทนการอบรมนอกสถานที่เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการจัดอบรม	3.78	0.90	ค่อนข้างดี	16
12	ท่านเห็นว่าควรแจ้งให้พนักงานทราบถึงต้นทุนของสินค้าที่ผลิตและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ เพื่อจะได้ช่วยกันประหยัด	4.10	0.72	ค่อนข้างดี	9
13	จัดอบรมบุคลากรให้ตระหนักกับความสำคัญในการประหยัดเพื่อลดต้นทุนโดยเริ่มตั้งแต่ระดับพนักงานปฏิบัติและต้องอบรมให้เข้าใจทุกคน	4.31	0.58	ดี	4
14	การลดต้นทุนเป็นหน้าที่ของทุกคน	4.41	0.59	ดี	2
15	กิจกรรมการลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วม ทำให้ท่านรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรและรักองค์กรมากยิ่งขึ้น	4.10	0.71	ค่อนข้างดี	9
16	การลดต้นทุนควรเน้นที่ระดับหัวหน้างานขึ้นไปมากกว่าเพราะทำให้พนักงานเกิดความยุ่งยากทำงานลำบากมากยิ่งขึ้น	3.60	1.00	ค่อนข้างดี	19
17	การลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วม ทำให้ท่านแสดงความคิดเห็น และสร้างความสามัคคีระหว่างเพื่อนร่วมงานมากขึ้น	3.83	0.73	ค่อนข้างดี	15
18	ค่าไฟและค่าโทรศัพท์ในหน่วยงาน ถือเป็นของส่วนรวมที่ทุกคนใช้ได้เต็มที่ เพราะเป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทต้องจ่ายอยู่แล้ว	3.86	1.01	ค่อนข้างดี	14
19	ท่านชอบที่จะปฏิบัติตามที่หัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาสั่งมากกว่าที่จะให้เสนอความคิดต่างๆ ด้านการลดต้นทุนเพราะเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาอยู่แล้ว	3.73	0.92	ค่อนข้างดี	18
20	ในเวลาพัก 1 ชม. หรือครึ่งชั่วโมง ควรปิดไฟและปิดแอร์เพื่อจะได้ช่วยลดค่าไฟของบริษัท	4.08	0.90	ค่อนข้างดี	12
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.04	0.83	ค่อนข้างดี	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าพนักงานมีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.04 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติโดยรวมต่อการลดต้นทุนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.83 เมื่อพิจารณาระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนในแต่ละข้อ พบว่า

ข้อที่พนักงานมีระดับเจตคติอยู่ในระดับดีมากมี 6 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านเชื่อว่านโยบายการลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วมของบริษัท มีประโยชน์มากต่อองค์กร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.48 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.58

ลำดับที่ 2 การลดต้นทุนเป็นหน้าที่ของทุกคน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.41 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.59

ลำดับที่ 3 การสร้างอุปนิสัยที่ดีในการประหยัด เป็นการช่วยเหลือบริษัทให้สามารถทำกำไรได้มากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.35 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.58

ลำดับที่ 4 จัดอบรมบุคลากรให้ตระหนักกับความสำคัญในการประหยัดเพื่อลดต้นทุน โดยเริ่มตั้งแต่ระดับพนักงานปฏิบัติและต้องอบรมให้เข้าใจกันทุกคน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.31 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.58

ลำดับที่ 5 การลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วมทำให้บริษัทสามารถแข่งขันด้านราคากับบริษัทคู่แข่งทั้งในและต่างประเทศได้ โดยคุณภาพก็ไม่ได้ด้อยลง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.25 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.69

ลำดับที่ 6 ท่านเห็นด้วยกับนโยบายการลดต้นทุนของบริษัทและจะปฏิบัติตามนโยบายด้วยความยินดีและเต็มใจโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.24 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.78

ข้อที่พนักงานมีระดับเจตคติอยู่ในระดับค่อนข้างดีมี 14 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 7 หลังจากทีหน่วยงานของท่านได้ทำกิจกรรมการลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วมแล้วทำให้ค่าใช้จ่ายในหน่วยงานของท่านลดลงมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.16 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.65

ลำดับที่ 8 กิจกรรมการลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วมนี้ เป็นโครงการที่บริษัทและพนักงานได้ประโยชน์ร่วมกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.11 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.78

ลำดับที่ 9 มี 3 ข้อ คือ การลดต้นทุนเป็นสิ่งที่จำเป็น ควรสนับสนุนเพราะจะทำให้บริษัทมีกำไรมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.10 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.70 และ ท่านเห็นว่าควรแจ้งให้พนักงานทราบถึงต้นทุนของสินค้าที่ผลิตและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้เพื่อจะได้ช่วยกันประหยัด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.10 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.72 และ กิจกรรมการลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วมทำให้ท่านรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และรักองค์กรมากยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.10 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.71

ลำดับที่ 12 ในเวลาพัก 1 ชม. หรือครึ่งชั่วโมง ควรปิดไฟและปิดแอร์ เพื่อจะได้ช่วยลดค่าไฟของบริษัท โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.08 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.90

ลำดับที่ 13 ควรที่จะควบคุมค่าใช้จ่ายของแต่ละแผนกไม่ให้เกินเป้าที่กำหนด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.00 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.75

ลำดับที่ 14 ค่าไฟและค่าโทรศัพท์ในหน่วยงานถือเป็นของส่วนร่วม ที่ทุกคนใช้ได้เต็มที่ เพราะเป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทต้องจ่ายอยู่แล้ว โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.86 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.01

ลำดับที่ 15 การลดต้นทุนที่ทุกคนมีส่วนร่วมทำให้ท่านได้แสดงความคิดเห็น และสร้างความสามัคคีระหว่างเพื่อนร่วมงานมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.83 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.73

ลำดับที่ 16 จัดอบรม/สัมมนาภายในบริษัท แทนการอบรมนอกสถานที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการอบรม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.78 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.90

ลำดับที่ 17 การลดต้นทุนจะไม่ทำให้คุณภาพของสินค้าที่ผลิตลดลง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.75 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.88

ลำดับที่ 18 ท่านชอบที่ปฏิบัติตามที่หัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาสั่งมากกว่าที่จะเสนอความคิดต่างๆ ด้านการลดต้นทุน เพราะเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.73 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.92

ลำดับที่ 19 การลดต้นทุนควรเน้นที่ระดับหัวหน้างานขึ้นไปมากกว่า เพราะทำให้พนักงานเกิดความยุ่งยากทำงานลำบากมากยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.60 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.00

ลำดับที่ 20 การตรวจสอบปริมาณการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ท่านเห็นว่าเป็นการจับผิดการทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.50 พนักงานแต่ละคนมีระดับเจตคติแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.00

4.4 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงาน โรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มบริษัท ไทยซัมมิท เขตจังหวัดสมุทรปราการ

4.4.1 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงานที่มีเพศต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน โดยภาพรวมของพนักงาน เพศชายและหญิงของพนักงานกลุ่มบริษัท ไทยซัมมิท เขตจังหวัดสมุทรปราการ ผลการทดสอบ แสดงในตารางที่ 4.4 มีดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างเพศชายและหญิง (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) โดยวิธี t-test

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
ชาย	301	16.69	0.966
หญิง	85	16.70	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า p-value มากกว่า 0.05 (p-value = 0.966) แสดงว่า พนักงานกลุ่ม บริษัทไทยซัมมิท เขตจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ไม่แตกต่างกัน

4.4.2 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงานที่มีอายุต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานกลุ่มบริษัท ไทยซัมมิท โดยภาพรวมใน 4 ช่วงอายุ ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.5 มีดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ (คะแนน เต็ม 20 คะแนน) โดยวิธี One-way ANOVA

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
ต่ำกว่า 20 ปี	2	16.00	0.088
20 - 30 ปี	208	16.44	
มากกว่า 30 - 40 ปี	136	17.04	
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	40	16.85	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า p-value มากกว่า 0.05 (p-value = 0.088) แสดงว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุต่างกัน มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ไม่แตกต่างกัน

4.4.3 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต โดยภาพรวมใน 4 ระดับการศึกษา ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.6 มีดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) โดยวิธี One-way ANOVA

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
ต่ำกว่า อนุปริญญา	75	16.60	0.461
อนุปริญญา (ปวส.)	74	16.42	
ปริญญาตรี	230	16.79	
สูงกว่าปริญญาตรี	7	17.43	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า p-value มากกว่า 0.05 (p-value = 0.461) แสดงว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ไม่แตกต่างกัน

4.4.4 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงานที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน ของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมใน 4 ช่วงระยะเวลาการทำงานผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.7 มีดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) โดยวิธี One-way ANOVA

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
น้อยกว่า 4 ปี	186	16.71	0.035*
4 - 8 ปี	52	16.4	
มากกว่า 8-12 ปี	91	16.39	
มากกว่า 12 ปีขึ้นไป	57	17.4	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า p-value น้อยกว่า 0.05 (p-value = 0.035) แสดงว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนแตกต่างกัน อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถามระหว่างกลุ่ม ระยะเวลาการทำงาน เป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ระยะเวลาการทำงาน	$\bar{X}$	กลุ่มที่	กลุ่มที่			
			1	2	3	4
น้อยกว่า 4 ปี	16.71	1	-	0.371	0.260	0.036*
4-8 ปี	16.40	2	-	-	0.983	0.017*
มากกว่า 8-12 ปี	16.39	3	-	-	-	0.006**
12 ปีขึ้นไป	17.40	4	-	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.8 พบว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต ที่มีระยะเวลา การทำงานน้อยกว่า 4 ปี และ 4-8 ปี มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน แตกต่างจาก พนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 12 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 4 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความรู้เท่ากับ 16.71 และพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงาน 4-8 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความรู้เท่ากับ 16.40 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับความรู้ต่ำกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 12 ปีขึ้นไป ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความรู้เท่ากับ 17.40 และพบว่าพนักงานที่มีระยะเวลาการ

ทำงานมากกว่า 8-12 ปี มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน แตกต่างจากพนักงาน ที่มีระยะเวลาการทำงาน มากกว่า 12 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 8-12 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความรู้เท่ากับ 16.39 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับความรู้ต่ำกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 12 ปีขึ้นไป ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความรู้เท่ากับ 17.40 ส่วนระยะเวลาการทำงานคู่อื่น ๆ มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนไม่แตกต่างกัน

4.4.5 เปรียบเทียบระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีหน่วยงานที่สังกัดต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนใน 3 หน่วยงานหลักของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ ได้ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.9 มีดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) โดย วิธี One-way ANOVA

หน่วยงานที่สังกัด	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
ฝ่ายผลิต	132	16.75	0.072
ฝ่ายวิศวกรรม	88	16.24	
ฝ่ายสำนักงาน	166	16.89	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า p-value มากกว่า 0.05 (p-value = 0.072) แสดงว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการที่มีหน่วยงานที่สังกัดต่างกัน มีระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนไม่แตกต่างกัน

4.5 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานโรงงานผลิต ชิ้นส่วนยานยนต์กลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

4.5.1 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีเพศต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน โดยภาพรวมของพนักงานเพศชายและหญิง ของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.10 มีดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ของผู้ตอบแบบสอบถามระหว่างเพศชายและหญิง โดย วิธี t-test

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
ชาย	301	4.05	0.209
หญิง	85	3.99	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า p-value มากกว่า 0.05 (p-value = 0.209) แสดงว่าพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิตจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกันมีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนไม่แตกต่างกัน

4.5.2 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีอายุต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต จังหวัดสมุทรปราการโดยภาพรวมใน 4 ช่วงอายุ ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ โดยวิธี One-way ANOVA

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
ต่ำกว่า 20 ปี	2	4.25	0.000**
20 - 30 ปี	208	3.94	
มากกว่า 30 - 40 ปี	136	4.13	
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	40	4.18	

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.11 พบว่า p-value น้อยกว่า 0.01 (p-value = 0.000) แสดงว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการมีอายุต่างกัน มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างกลุ่มอายุ เป็นรายคู่โดยวิธี LSD

อายุ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	กลุ่มที่			
			1	2	3	4
ต่ำกว่า 20 ปี	4.25	1	-	0.314	0.709	0.829
20-30 ปี	3.94	2	-	-	0.000**	0.001**
มากกว่า 30-40 ปี	4.13	3	-	-	-	0.541
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	4.18	4	-	-	-	-

** หมายถึง มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.12 พบว่าพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนไม่แตกต่าง จากพนักงานกลุ่มอื่นๆ และพบว่าพนักงานที่มีอายุ 20-30 ปี มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนแตกต่างจากพนักงานที่มีอายุ มากกว่า 30-40 ปี และ 40ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานที่มีอายุ 20-30 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับเจตคติ เท่ากับ 3.94 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับเจตคติ ต่ำกว่า พนักงานที่มีอายุ มากกว่า 30-40ปี และ 40ปีขึ้นไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับเจตคติ เท่ากับ 4.13 และ 4.18 ตามลำดับ และพบว่าพนักงานที่มีอายุมากกว่า 30-40ปี มีระดับเจตคติไม่แตกต่างจากพนักงานที่มีอายุ มากกว่า 40ปีขึ้นไป

4.5.3 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงาน กลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการโดยภาพรวมใน 4 ระดับการศึกษา ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.13 มีดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนก ตามระดับการศึกษาโดยวิธี One-way ANOVA

ระดับการศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
ต่ำกว่าอนุปริญญา	75	4.19	0.000 **
อนุปริญญา (ปวส.)	74	3.95	
ปริญญาตรี	230	4.0	
สูงกว่าปริญญาตรี	7	4.34	

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.13 พบว่า p-value น้อยกว่า 0.01 (p-value = 0.000) แสดงว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ ที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถามระหว่างกลุ่มระดับการศึกษาเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	กลุ่มที่			
			1	2	3	4
ต่ำกว่าอนุปริญญา	4.19	1	-	0.001**	0.001**	0.390
อนุปริญญา (ปวส.)	3.95	2	-	-	0.363	0.022*
ปริญญาตรี	4.00	3	-	-	-	0.040*
สูงกว่าปริญญาตรี	4.34	4	-	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.14 พบว่าพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ปวส. มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนแตกต่างจาก พนักงานที่มีระดับการศึกษา ปวส. และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ปวส. มีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเท่ากับ 4.19 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติสูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษา ปวส. และปริญญาตรี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับเจตคติเท่ากับ 3.95 และ 4.00 ตามลำดับและพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนแตกต่างจากพนักงานที่มีระดับการศึกษา

ปวส.และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยพนักงานที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเท่ากับ 4.34 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติสูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาปวส.และปริญญาตรีซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเท่ากับ 3.95 และ 4.00 ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาอื่นๆ มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนไม่แตกต่างกัน

4.5.4 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมใน 4 ช่วงระยะเวลาการทำงาน ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.15 มีดังนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการทำงานโดยวิธี One-way ANOVA

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
น้อยกว่า 4 ปี	186	3.98	0.000**
4 - 8 ปี	52	4.00	
มากกว่า 8-12 ปี	91	4.04	
มากกว่า 12 ปีขึ้นไป	57	4.26	

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 พบว่า p-value น้อยกว่า 0.01 (p-value = 0.000) แสดงว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการมีระยะเวลาการทำงานต่างกัน มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถามระหว่าง กลุ่มระยะเวลาการทำงานเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ระยะเวลาการทำงาน	$\bar{X}$	กลุ่มที่	กลุ่มที่			
			1	2	3	4
น้อยกว่า 4 ปี	3.98	1	-	0.843	0.316	0.000**
มากกว่า 4 - 8 ปี	4.00	2	-	-	0.576	0.001**
มากกว่า 8-12 ปี	4.04	3	-	-	-	0.002**
มากกว่า 12 ปีขึ้นไป	4.26	4	-	-	-	-

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 พบว่าพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต ที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 4 ปี 4-8 ปี และมากกว่า 8-12 ปี มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนแตกต่างจากพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 12 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 12 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเท่ากับ 4.26 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติสูงกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 4 ปี มากกว่า 4-8 ปี และมากกว่า 8-12 ปี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับเจตคติเท่ากับ 3.98 4.00 และ 4.04 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาการทำงานคู่อื่น ๆ มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนไม่แตกต่างกัน

4.5.5 เปรียบเทียบเจตคติต่อการลดต้นทุน ของพนักงานที่มีหน่วยงานที่สังกัดต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่อการลดต้นทุน ใน 3 หน่วยงานที่สังกัดของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต ได้ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.17 มีดังนี้

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน โดยวิธี One-way ANOVA

หน่วยงานที่สังกัด	จำนวน	$\bar{X}$	p-value
ฝ่ายผลิต	132	4.20	0.000**
ฝ่ายวิศวกรรม	88	3.85	
ฝ่ายสำนักงาน	166	4.01	

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.17 พบว่า p-value น้อยกว่า 0.01 (p-value = 0.000) แสดงว่า พนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการที่มีหน่วยงานที่สังกัดต่างกันมีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของผู้ตอบแบบสอบถามระหว่างกลุ่มหน่วยงานที่สังกัด เป็นรายคู่โดยวิธี LSD

หน่วยงานที่สังกัด	$\bar{X}$	กลุ่มที่	กลุ่มที่		
			1	2	3
ฝ่ายผลิต	4.20	1	-	0.000**	0.000**
ฝ่ายวิศวกรรม	3.85	2	-	-	0.001**
ฝ่ายสำนักงาน	4.01	3	-	-	-

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.18 พบว่าพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต ที่มีหน่วยงานสังกัด ฝ่ายผลิต มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนแตกต่างจาก พนักงานฝ่ายวิศวกรรม และ ฝ่ายสำนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานสังกัดฝ่ายผลิต มีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเท่ากับ 4.20 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติสูงกว่าพนักงานที่สังกัดฝ่ายวิศวกรรมและ ฝ่ายสำนักงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับเจตคติเท่ากับ 3.85 และ 4.01 ตามลำดับ และพบว่าพนักงานที่สังกัดฝ่ายวิศวกรรม มีระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนแตกต่างจากฝ่ายสำนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานสังกัดฝ่ายวิศวกรรม มีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเท่ากับ 3.85 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่ำกว่าพนักงานที่สังกัดฝ่ายสำนักงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับเจตคติเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้และระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงาน กลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ต่อการลดต้นทุนและระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน ได้ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 4.19 มีดังนี้

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และ ค่า p-value ระหว่างระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน และระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน โดยวิธี Person's Correlation

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่า p-value
0.281	0.000**

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.19 พบว่า p-value น้อยกว่า 0.01 ($p\text{-value} = 0.000$) แสดงว่า ระดับความรู้ต่อการลดต้นทุน มีความสัมพันธ์กับระดับเจตคติต่อการลดต้นทุนของพนักงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยระดับความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำกับระดับเจตคติต่อการลดต้นทุน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.281$)

4.7 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแนวทางการลดต้นทุนของพนักงาน กลุ่มบริษัท ไทยซัมมิต เขตจังหวัดสมุทรปราการ

ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอความคิดเห็นในการปรับปรุงแนวทางการลดต้นทุนไว้ดังนี้

1. ควรใช้ไฟฟ้าเท่าที่จำเป็น หรือกำหนดเวลา เปิด/ปิด เครื่องใช้ไฟฟ้าที่สามารถทำได้
2. ควรปลุกฝังจิตสำนึกการประหยัดพลังงานให้กับพนักงานรุ่นใหม่ รวมทั้งผู้บริหารควรทำเป็นตัวอย่างด้วย เพราะหากไม่ทำเป็นตัวอย่างก็ยากที่พนักงานรุ่นใหม่จะทำตาม
3. ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ และปิดหน้าจอทุกครั้ง ในเวลาพักกลางวันและเมื่อไม่ได้ใช้งาน
4. ควรกำหนดเวลา เปิด/ปิด เครื่องจักรที่ใช้งานอยู่เป็นประจำ
5. ปิดเครื่องปรับอากาศในเวลาพักกลางวัน และกำหนดเวลาปิด/เปิด ตามเวลาทำงาน
6. ปิดสวิตซ์ไฟตอนพักกลางวันหรือเมื่อไม่ใช้งาน
7. ควรมีการแจ้งยอดค่าใช้จ่าย วัสดุ อุปกรณ์ และต้นทุน ในแต่ละหน่วยงานให้พนักงานทราบเพื่อจะได้ช่วยกันตรวจสอบ และตระหนักถึงต้นทุนของบริษัท
8. จัดอบรมพนักงานและปลุกฝังจิตสำนึกเพื่อให้ปฏิบัติตามนโยบายการลดต้นทุนด้วยความเต็มใจและนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง
9. เลือกใช้ขนาดของกระดาษให้เหมาะสมกับเอกสาร กระดาษ A.3 ควรใช้เท่าที่จำเป็น และเลือกใช้กระดาษ A.5 แทน A.4 สำหรับงานพิมพ์ขนาดเล็กเพื่อการประหยัด
10. ควบคุมกระบวนการผลิตให้ได้คุณภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อลดของเสีย
11. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ตระหนักถึงการลดต้นทุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
11. ควรจัดทำสต็อกเกอร์ ที่มีถ้อยคำง่ายแก่การจดจำและนำไปติดตามที่ต่างๆ เพื่อเป็นการรณรงค์การลดต้นทุน
12. ควรมีคู่มือการบำรุงรักษาเครื่องจักรอย่างง่าย เพื่อให้พนักงานผู้ใช้สามารถบำรุงรักษาได้ด้วยตนเอง
13. ควรมีการประเมินผลงานการลดต้นทุนอย่างเป็นทางการและทำอย่างต่อเนื่อง
14. ควรมีการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมการลดต้นทุนให้มากขึ้น
15. ตรวจสอบรอยรั่วของลม ปัมลม และเครื่องจักรสม่ำเสมอ
16. ควบคุมค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์ โดยใช้สมุดบันทึกการโทรออก
17. การประเมินผู้ขายในการเลือกซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ควรคำนึงถึงการใช้งานที่เหมาะสมเท่าที่จำเป็น ดูราคาที่ถูกกว่า และเลือกซื้อในประเทศเพื่อช่วยลดการขาดดุลการค้าของประเทศ
18. เลือกใช้ขนาดเครื่องปรับอากาศให้เหมาะสมกับขนาดของพื้นที่ห้องและเปิดเท่าที่จำเป็น

19. ทำความสะอาดแผ่นกรองเครื่องปรับอากาศอย่างน้อยเดือนละครั้ง และควรมีการตรวจเช็คและล้างทำความสะอาดอย่างน้อยปีละครั้ง
20. ตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศไว้ที่ 25 องศาเซลเซียส
21. ห้ามทำความสะอาดหลอดไฟและดวงไฟอยู่เสมอ เพราะฝุ่นที่เกาะอยู่อาจเป็นเหตุให้ต้องเปิดไฟหลายดวงเพื่อให้ได้แสงสว่างเท่าเดิม
22. ควรตรวจสอบสภาพท่อน้ำ ถักน้ำที่รั่ว ชำรุดหากพบให้รีบเปลี่ยนทันที
23. เปลี่ยนมาใช้แผงโซลาร์เซลล์จากพลังงานแสงอาทิตย์แทนการใช้ไฟฟ้า
24. เปลี่ยนแอร์เก่าที่ไม่ค่อยเย็น มาใช้แอร์ใหม่แบบประหยัดไฟเบอร์ 5 ปี 2006 เพื่อในระยะยาวจะสามารถประหยัดไฟได้มากกว่าและให้ความเย็นได้ดีกว่า
25. เลือกใช้หลอดไฟที่มีวัตต์ต่ำ เช่น เปลี่ยนมาใช้หลอดไฟ 40 หรือ 60 วัตต์ แทน 100 วัตต์ และดูว่าแสงสว่างเพียงพอต่อการทำงานหรือไม่
26. ใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์เพราะราคาประหยัดและให้แสงสว่างมากกว่า
27. ควรทาสีผนังและเพดานห้องด้วยสีอ่อนจะช่วยสะท้อนแสงเพิ่มความสว่างได้
28. ควรเลือกขนาดของเครื่องปั๊มลม และปั๊มน้ำให้เหมาะสมกับการใช้งาน
29. เลือกใช้หลอดตะเกียบประหยัดไฟเบอร์ 5 ช่วยลดค่าไฟฟ้าในระยะยาวได้
30. จัดอบรมให้ความรู้ให้กับพนักงานที่อยู่หน้างาน ในการบำรุงรักษา หล่อลื่น เครื่องจักรได้ด้วยตนเองเบื้องต้น โดยไม่ต้องอาศัยช่างซ่อมบำรุง เพื่อให้เครื่องจักรทำงานได้เต็มประสิทธิภาพอยู่เสมอ ช่วยลดการทำงานของเครื่องจักรได้
31. ควรจัดทำหน่วยงานตัวอย่างที่ทำกิจกรรมการลดต้นทุนอย่างต่อเนื่อง แล้วประเมินเปรียบเทียบกับหน่วยงานที่ไม่ได้ทำกิจกรรม แล้วประกาศให้พนักงานทราบถึงผลดี ผลเสีย และประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานอื่นๆ นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป
32. เลือกใช้ พัดลม ตู้เย็น และเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ ที่มีฉลากประหยัดไฟเบอร์ 5
33. ใช้การทำงานแบบเปลี่ยนกะ แทนการทำงานล่วงเวลาในหน่วยงานที่ทำงานล่วงเวลาอยู่เป็นประจำ
34. ใช้การโยกย้ายพนักงาน สลับกันไปตามหน่วยงานต่างๆ ให้สามารถทำงานได้หลายหน้าที่ เพื่อโยกย้ายไปทำงานในหน่วยงานที่มีปริมาณงานมากแทนการจ้างพนักงานใหม่เพิ่ม